

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Austrian Airlines AG

Verwerende partij: TW

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 1, onder a), en artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91

moeten aldus worden uitgelegd dat

een repatriërvlucht die door een lidstaat in het kader van consulaire bijstand wordt georganiseerd nadat een vlucht is geannuleerd, niet is aan te merken als een — door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht zou uitvoeren aan de passagier van wie de vlucht is geannuleerd aan te bieden — alternatief reisplan onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar de eindbestemming in de zin van artikel 8, lid 1, onder b), van deze verordening.

- 2) Artikel 8, lid 1, van verordening nr. 261/2004

moet aldus worden uitgelegd dat

een passagier die zich na de annulering van zijn retourvlucht zelf aanmeldt voor een door een lidstaat in het kader van consulaire bijstand georganiseerde repatriërvlucht en voor die vlucht aan die staat een verplichte bijdrage in de onkosten moet betalen, op grond van die verordening geen recht heeft op vergoeding van deze kosten door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht zou uitvoeren.

Om van die luchtvaartmaatschappij een compensatie te verkrijgen kan deze passagier zich voor de nationale rechter echter wel beroepen op de omstandigheid dat de luchtvaartmaatschappij haar verplichting om het ticket volledig terug te betalen tegen de prijs waarvoor het gekocht was, voor het gedeelte of de gedeelten van de reis die niet zijn gemaakt en voor die welke in het licht van het oorspronkelijke reisplan zinloos zijn geworden, alsook haar verplichting om overeenkomstig artikel 8, lid 1, van die verordening bijstand te bieden — waaronder ook haar plicht om informatie te verstrekken valt — niet is nagekomen. Die compensatie moet evenwel worden beperkt tot hetgeen, gelet op de specifieke omstandigheden van elk geval, noodzakelijk, passend en redelijk is om het verzuim van die luchtvaartmaatschappij goed te maken.

(¹) PB C 191 van 10.5.2022.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 8 juni 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanje) — Prestige and Limousine, SL / Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

(Zaak C-50/21 (¹), Prestige and Limousine)

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 49 VWEU – Artikel 107, lid 1, VWEU – Dienst voor de verhuur van personenvoertuigen met chauffeur (PHV) – Vergunningstelsel dat, naast een vergunning om op het gehele nationale grondgebied diensten voor stedelijk en interstedelijk vervoer te verrichten, de afgifte van een tweede exploitatievergunning veronderstelt om in een grootstedelijk gebied stadsvervoerdiensten te kunnen aanbieden – Beperking van het aantal vergunningen voor PHV-diensten tot één per dertig vergunningen voor taxidiensten]

(2023/C 261/26)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prestige and Limousine, SL

Verwerende partijen: Área Metropolitana de Barcelona, Asociación Nacional del Taxi (Antaxi), Asociación Profesional Elite Taxi, Sindicat del Taxi de Catalunya (STAC), Tapoca VTC1 SL, Agrupació Taxis Companys

Dictum

- 1) Artikel 107, lid 1, VWEU staat niet in de weg aan een op een agglomeratie toepasselijke regeling die, ten eerste, bepaalt dat naast de vereiste nationale vergunning voor stedelijke en interstedelijke diensten voor de verhuur van personenvervoertuigen met chauffeur een specifieke vergunning noodzakelijk is om diensten voor de verhuur van personenvervoertuigen met chauffeur in deze agglomeratie te verrichten en, ten tweede, bepaalt dat het aantal vergunningen voor dergelijke diensten beperkt is tot één vergunning per dertig voor die agglomeratie verleende vergunningen voor taxidiensten, voor zover die maatregelen niet van dien aard zijn dat zij de inzet van staatsmiddelen in de zin van deze bepaling inhouden.
- 2) Artikel 49 VWEU staat niet in de weg aan een in een agglomeratie toepasselijke regeling die bepaalt dat naast de vereiste nationale vergunning voor stedelijke en interstedelijke diensten voor de verhuur van personenvervoertuigen met chauffeur een specifieke vergunning noodzakelijk is om diensten voor de verhuur van personenvervoertuigen met chauffeur in deze agglomeratie te verrichten, indien deze specifieke vergunning berust op objectieve, niet-discriminerende en vooraf bekende criteria die elke vorm van willekeur uitsluiten en geen herhaling inhouden van controles die reeds in het kader van de nationale vergunningsprocedure zijn uitgevoerd, maar voorzien in specifieke behoeften van die agglomeratie.
- 3) Artikel 49 VWEU staat in de weg aan een in een agglomeratie toepasselijke regeling waarbij het aantal vergunningen voor diensten voor de verhuur van personenvervoertuigen met chauffeur wordt beperkt tot één per dertig voor deze agglomeratie verleende vergunningen voor taxidiensten, voor zover niet is aangetoond dat deze maatregel geschikt is om te waarborgen dat de doelstellingen van een goed beheer van het vervoer, het verkeer en de publieke ruimte in die agglomeratie en van de bescherming van het milieu aldaar op coherente en systematische wijze worden verwezenlijkt, noch dat die maatregel niet verder gaat dan nodig is om deze doelstellingen te bereiken.

⁽¹⁾ PB C 228 van 14.6.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 8 juni 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) — E./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Zaak C-322/22 ⁽¹⁾), Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu)

(Prejudiciële verwijzing – Beginsel van loyale samenwerking – Doeltreffendheidsbeginsel – Belasting die een lidstaat in strijd met het Unierecht heeft geheven – Strijdigheid vastgesteld na een arrest van het Hof – Recht op betaling van rente over de te veel betaalde belasting – Nationale regeling die het recht op betaling van rente beperkt tot het tijdvak tot en met 30 dagen na de bekendmaking van het arrest van het Hof in het Publicatieblad van de Europese Unie)

(2023/C 261/27)

Proceestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: E.

Verwerende partij: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

in tegenwoordigheid van: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców